

3. nie wzięła ona pod uwagę, na szkodę Unii Europejskiej, wydatków związanych z pracą wolontariuszy i błędnie zajęła stanowisko, iż nieodpowiednio sprawdzono to, czy wydatki poniesione na czynności związane z nieruchomościami spełniają ustanowione wymogi i, co za tym idzie, popełniła błąd przy ustaleniu tego, czy miały miejsce niedociągnięcia w kluczowych mechanizmach kontroli, a to dlatego, iż:
- 3.1. błędnie nie uwzględniła ona dostarczonych przez litewskie instytucje danych odnoszących się do nakazanej przez Agencję i dokonanej przez niezależnych ekspertów weryfikacji, w trakcie której ustalono, że mogło w rzeczywistości dojść do wyrządzenia szkody w funduszach UE i jaka była jej wielkość tej szkody, a także, że ta szkoda była związana z niedociągnięciami w systemie kontroli wkładów rzeczowych (pracy świadczonej nieodpłatnie przez wolontariuszy), i w nieuzasadniony sposób zastosowała wynoszącą 5 % zryczałtowaną korektę finansową;
- 3.2. nieprawidłowo uznała, że przy administracyjnej kontroli wniosków o wsparcie i weryfikacji wydatków poniesionych w ramach projektów – wkłady rzeczowe (nieruchomości) nie przestrzegano art. 24 ust. 2 lit. c) i d) rozporządzenia (UE) nr 65/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017 L 165, s. 37.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013 L 347, s. 549).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 65/2011 z dnia 27 stycznia 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w odniesieniu do wprowadzenia procedur kontroli oraz do zasady wzajemnej zgodności w zakresie środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. 2011 L 25, s. 8).

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2017 r. – ICL-IP Terneuzen i ICL Europe Coöperatief/Komisja

(Sprawa T-610/17)

(2017/C 357/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ICL-IP Terneuzen, BV (Terneuzen, Niderlandy) i ICL Europe Coöperatief UA (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci R. Cana i E. Mullier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) 2017/999 z dnia 13 czerwca 2017 r. zmieniającego załącznik XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. 2017, L 150, s. 7) w zakresie, w jakim Komisja włączyła bromek n-propylu do załącznika XIV do rozporządzenia REACH;
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania; oraz
- zastosowanie wszelkich innych środków, jakich wymagają względy słuszności.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący popełnienia przez Komisję Europejską oczywistego błędu w ocenie ze względu na nieuwzględnienie wszystkich istotnych okoliczności faktycznych i naruszenia zasady dobrej administracji.
- Skarżący podnoszą, że Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie nie analizując w sposób dokładny i bezstronny przedłożonych jej przez skarżących istotnych informacji wskazujących, iż omawiana substancja nie spełniała kryteriów uznania za substancje priorytetowe i włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia REACH. Skarżący twierdzą, że, gdyby Komisja Europejska wzięła te informacje pod uwagę, wynik otrzymany przez omawianą substancję byłby niższy od wyniku innych substancji, które nie zostały uznane za substancje priorytetowe w tej samej rundzie ustalania pierwszeństwa i substancja ta nie zostałaby włączona zaskarżonym rozporządzeniem do załącznika XIV do rozporządzenia REACH.

2. Zarzut drugi, oparty na tym, że zaskarżone rozporządzenie narusza art. 55 rozporządzenia REACH i jest sprzeczne z celem rozporządzenia REACH służącym zapewnieniu konkurencyjności, a także ingeruje w prawo do prowadzenia wymiany handlowej.
 - Skarżący podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie jest sprzeczne z celem rozporządzenia REACH służącym zapewnieniu konkurencyjności, a w szczególności z celem tytułu VII tego rozporządzenia, zatytułowanego „Procedura zezwoleń”, co tym samym ma wpływ na sytuację konkurencyjną skarżących, a także stoi na przeszkodzie prawu skarżących do prowadzenia wymiany handlowej ze względu na uznanie tej substancji za priorytetową mimo informacji wskazujących, że substancja ta nie spełniała kryteriów uznania za substancje priorytetowe i włączenia do załącznika XIV.
3. Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu przez Komisję Europejską prawa skarżących do obrony i na uchybieniu ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia
 - Skarżący podnoszą, że Komisja Europejska naruszyła ich prawo do obrony i uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia, nie wyjaśniając przyczyn „zgrupowania” tej substancji z trichloroetylenem, pomimo iż Europejska Agencja Chemikaliów wyraźnie uznała (w „Wytycznych dotyczących ustalania pierwszeństwa”), że, w wypadku gdy uwzględniane są czynniki takie jak „grupowanie”, które nie zaliczają się do formalnych kryteriów art. 58 ust. 3, powody ustalania substancji priorytetowych powinny być jasno określone i zgodne z rolą i celem etapu zalecenia w procedurze wydawania zezwoleń.
4. Zarzut czwarty, oparty na naruszeniu przez Komisję w zaskarżonym rozporządzeniu uzasadnionych oczekiwań skarżących.
 - Skarżący podnoszą, że przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia narusza ich uzasadnione oczekiwania w zakresie, w jakim nie jest ono zgodne z wytycznymi dotyczącymi ustalania pierwszeństwa. Skarżący twierdzą w szczególności, że ustalanie substancji priorytetowych i włączenie bromku n-propylu do załącznika XIV naruszyło ich uzasadnione oczekiwania, iż zostaną zastosowane kryterium ilości i względy grupowania, jakie określono w wytycznych dotyczących ustalania pierwszeństwa i wytycznych dotyczących ogólnego podejścia.
5. Zarzut piąty, oparty na naruszeniu przez Komisję w zaskarżonym rozporządzeniu zasady proporcjonalności.
 - Skarżący podnoszą, że Komisja Europejska powinna była uznać za właściwe zawieszenie włączenie bromku n-propylu do załącznika XIV do zaskarżonego rozporządzenia, i że byłby to mniej uciążliwy środek, ponieważ skarżący nie musieliby ponosić natychmiast konsekwencji włączenia omawianej substancji do załącznika XIV, lecz jedynie wtedy, gdy bromek n-propylu zostałby właściwie włączony do załącznika XIV w świetle rzeczywistego względnego pierwszeństwa.
6. Zarzut szósty, oparty na naruszeniu przez Komisję w zaskarżonym rozporządzeniu zasady równego traktowania i niedyskryminacji
 - Skarżący podnoszą, że Komisja naruszyła w zaskarżonym rozporządzeniu zasadę równego traktowania i niedyskryminacji, traktując omawianą substancję odmiennie od pozostałych substancji, w tym w szczególności żółcienia antymonu i ołowiu, i włączając ją do załącznika XIV rozporządzenia REACH. Zdaniem skarżących obydwie substancje znajdowały się w podobnej sytuacji: obydwie były uznane za zaliczające się do tej samej rundy ustalania pierwszeństwa, obydwie otrzymały (lub powinny były otrzymać) całkowity wynik pierwszeństwa wynoszący 17 i w obydwu wypadkach ich ocena pierwszeństwa wymagała rozważenia grupowania. Niemniej jednak, jak wskazują skarżący, substancje te zostały potraktowane przez ECHA i Komisję Europejską odmiennie, gdyż zalecono zawarcie omawianej substancji w załączniku XIV, a następnie włączono ją do tego załącznika, podczas gdy nie zalecono zawarcia w załączniku XIV żółcienia antymonu i ołowiu, wobec czego nie włączono go do tego załącznika.

Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2017 r. – Systran/Komisja

(Sprawy połączone: T-481/13 i T-421/15) ⁽¹⁾

(2017/C 357/40)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie spraw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 336 z 16.11.2013.